

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON  
OPĆINSKI SUD U TEŠNJU  
Broj: 39 0 Rs 073739 24 Rs  
Tešanj, 17.01.2025.godine

Općinski sud u Tešnju, sudija Tatjana Đuričić u pravnoj stvari tužioca K. D. iz Ž., Ulica ...., općina U., koga zastupaju punomoćnici Dr. Almin Dautbegović i Sanela Dautbegović, advokati iz Zenice, protiv tuženih O. U., zastupana po načelniku A. Z. i FBiH, O. d. s. za ž., ulica H. Č. broj 2, S., radi ostvarivanja prava iz radnog odnosa, nakon zaključenja usmene glavne i javne rasprave održane dana 18.12.2024.godine u prisutnosti tužioca, punomoćnika tužioca i zastupnika prvotuzene, donio je dana 17.01.2025.godine

## P R E S U D U

I. Poništava se kao nezakonito Rješenje o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještanjem O. n. O. U. broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023.godine.

Poništava se kao nezakonito Rješenje FBiH, O. d. s. za ž., broj: 0130-1012/23 od 29.03.2024. godine u stavu I kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja O. n., O. U. broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023.godine.

Obavezuje se tužena O. U. da tužitelja, kao rukovodećeg državnog službenika, vrati na radno mjesto Pomoćnik načelnika za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam, a shodno Rješenju o raspoređivanju i plaći, O. n. o. U., broj: 02-30-63/21 od 09.03.2021 g.

OBAVEZUJU SE tuženi da tužitelju solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 1.205,32 KM, a sve naprijed navedeno u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II. Odbija se zahtjev tužioca kojim je tražio da se poništi kao nezakonito Rješenje FBiH, O. d. s. za ž., broj: 0130-1012/23 od 29.03.2024. godine u stavu II, kojim je odbačena dopuna žalbe tužioca zbog neblagovremenosti, kao i zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka u iznosu od 120,00 KM, kao neosnovan.

## O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u tužbi podnesenoj 25.04.2024. godine navodi da je Rješenjem o raspoređivanju i plaći, O. n. O. U., broj: 02-30-63/21 od 09.03.2021. godine, kao rukovodeći službenik, raspoređen na radno mjesto P. n. za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam. Rješenjima o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-35/21 od 29.1.2021. godine, zatim broj: 02-30-62/22 od 14.2.2022. godine i broj: 02-30-57/23 od 13.2.2023. godine, tužitelj je na toj poziciji, a na temelju utvrđenih radnih ciljeva i rezultata za sve te tri godine rada, ocijenjen konačnom ocjenom „izuzetno uspješan“, dok je rješenjem o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-37/23 od 06.2.2024.g; ocijenjen konačnom ocjenom „uspješan“. Međutim, i pored takvih rezultata rada tužitelja na radnom mjestu P. n. za geodetske poslove, katastar

nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam, Rješenjem o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem, O. n. O. U., broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023. godine, tužitelj je premješten/raspoređen na radno mjesto: P. n. za civilnu zaštitu (u daljem tekstu: prvostepeno rješenje). Protiv Rješenja o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem, O. n. O. U., broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023. godine, tužitelj je u ostavljenom roku, izjavio žalbu od 14.11.2023. godine, iz svih razloga propisanih zakonom, sa prijedlogom da drugostepeni organ, pobijano rješenje poništi i vrati prvostepenom organu na ponovni postupak. FBiH, O. d. s. za ž., dana 29.03.2024. godine, donio je rješenje broj: 0130-1012/23, kojim se odbija kao neosnovana žalba tužitelja, (u daljem tekstu drugostepeno rješenje). Pobijana rješenja tuženih su nezakonita i nepravilna, te su rezultat povreda odredaba Zakona o radu FBiH, kao i odredaba Zakona o državnoj službi Federacije BiH, počinjenih na štetu tužitelja. Naime, u obrazloženju pobijanog prvostepenog rješenja, O. n. je naveo da se, nakon usmenog obavještenja O. n. pomoćnicima, ukazala potreba za provođenje rotacije zaposlenih na pojedinim radnim mjestima (pomoćnika načelnika u tri službe) radi poboljšanja rezultata rada i organiziranja efikasnijeg funkcioniranja službi općine. Nadalje, u pobijanom prvostepenom rješenju, O. n. navodi kako se u službama odvija usporen rad, te da se određene radne zadaće sa kolegija nakupljaju, zbog čega je neodložno pokrenuta procedura internog premještaja pomoćnika. Međutim, ovi navodi apsolutno nisu tačni, nisu zasnovani na činjenicama i dokazima, te ne odražavaju stvarno stanje poslovanja predmetnih službi u O. U. Naime, O. v. O. U. je svojim zaključcima usvajalo Izvještaje o radu uprave i za 2022.godinu i za 2023. godinu, a koje izvještaje su dobijali od O. n., koji, također nikada nije imao primjedbe na Izvještaje o radu Općinskih službi za upravu, a u kojim su uvijek bili navedeni rezultati i funkcionisanje Službi za upravu O. U.. Osim toga, O. n. se baš nikada nije obratio niti jednoj službi O. U. sa zahtjevom za dostavu izjašnjenja o navodno usporenom radu u službama. Zbog ovoga uopšte nije jasno, niti je u pobijanim obrazloženjima argumetnirano i dokazano, na osnovu kojih informacija je utvrđeno da se u službama odvija usporen rad. Nezakonitost pobijanih rješenja jasno proizilazi iz odredbe člana 22a. Zakona o državnoj službi FBiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/2003, 23/2004, 39/2004, 54/2004, 67/2005, 8/2006, 77/2006 - odiuka US, 34/2010 - odiuka US, 45/2010 - dr. zakon, 4/2012, 99/2015 i 9/2017 - odluka Ustavnog Suda) - Interni premještaj državnog službenika. Osim toga, očito je da u pobijanim rješenjima nisu obrazložene, a posebno nisu dokazane, „objektivno utvrđene i neodložne potrebe službe“, jer takvih potreba nije ni bilo. U konačnici, da predmetni premještaj/raspored nije bio opravdan i zakonit, proizilazi i iz činjenice da prilikom odlučivanja o istom nisu uzete u obzir „ocjene rezultata rada koje je ostvario državni službenik koji se premješta, kao i njegova ukupna stručna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu na koje se premješta“. U konkretnom slučaju, ocjene rada tužitelja su opisane tužbi i one sasvim sigurno ne opravdavaju donošenje pobijanih rješenja. Donošenje pobijanih rješenja je neosnovano i neopravdano i sa aspekta ocjena rezultata rada ostalih uposlenika predmetnih službi, pa i rukovodećih državnih službenika tih službi, a za koje se u pobijanim rješenjima pogrešno navodi „da se u njima odvija usporen rad, te da se zadaće sa kolegija nakupljaju“. Naime, svi uposlenici Službe za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam, na prijedlog tužitelja, kao rukovodećeg državnog službenika, od strane O. n. O. U. ocijenjeni su „izuzetno uspješnim“ za posljednje tri godine. „Izuzetno uspješnim“ je ocijenjen i rad uposlenika Službe za stručne, opće poslove i društvene djelatnosti u O. U.

Ne samo da od strane O. n. O. U. nije bilo primjedbi na rad konkretnih službi i njihovih uposlenika u O. U., nego takvih primjedbi nije bilo ni od strane građana i pravnih osoba koje imaju sjedište na području O. U., a koje pravo na pritužbe i prigovore je propisano članom 91. Statuta O. U. („Službeni glasnik Općine Usora", broj 5/17). Dakle, upravo ovakvim neosnovanim i nepotrebnim premještajem, rezultati rada svih službi u O. U., a posebno tužitelja i Službe za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam, se dovode u pitanje, i to će se sasvim sigurno negativno odraziti na njihov rad i efikasnost. Ovo iz razloga što je tužitelj godinama izuzetno uspješno radio na radnom mjestu P. n. za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam, a koja pozicija odgovara i njegovoj struci - dipl.ing.građ. Njegovim premještajem na radno mjesto P. n. za civilnu zaštitu, tužitelj se mora tek upoznavati sa nadležnostima i radom te službe, mora od početka izučavati i savladavati oblast u kojoj nikada nije radio, a što sve svakako iziskuje vrijeme. Isto tako i drugi P. n. koji su obuhvaćeni ovim internim premještajem moraju se tek upoznavati sa službama u kojima nisu do sada radili. U tom vremenu, sasvim sigurno će ispaštati građani i pravne osobe koje imaju sjedište na području O. U., jer rezultati rada i efikasnost svih službi u O. U. će biti lošija nego do sada. Stoga je predmetni premještaj i neopravdan i nesvrshodan, ali i neosnovan i nezakonit, pa tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom bi poništio prvostepeno i drugostepeno rješenje, naložio prvotuženom raspoređivanje na radno mjesto P. n. za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko-pravne poslove i urbanizam, sve uz naknadu troškova postupka.

Sud je, shodno označavanju u tužbi zastupnika prvotuzene O. U. (u daljem tekstu prvotuzena), dostavio tužbu na odgovor zajedničkom pravobraniocu za O. U. i D. J. Nakon što je sud na pripremnom ročištu utvrdio da pravobranilaštvo nema zakonsko ovlaštenje za zastupanje u radnom sporu kakav je predmetni, to je sud ponovo dostavio tužbu na odgovor prvotuzenoj.

U odgovoru na tužbu prvotuzena je navela da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, te osporava sve navode tužitelja iz tužbe i predlaže sudu da u cijelosti odbije tužbu kao neutemeljenu. Tužitelj je zaposlenik tužene kao rukovodeći državni službenik od 2013.godine kada je imenovan na poziciju p. n. za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam u O. U., te je Rješenjem o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023.godine isti premješten/raspoređen na radno mjesto p. n. za civilnu zaštitu. Tužitelj je u proteklih deset godina obavljao poslove rukovodećeg državnog službenika i to prvobitno u Službi za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam u O. U., a od 2023.godine u Službi za civilnu zaštitu u O. U. na istoj poziciji radnog mjesta kao rukovodeći državni službenik, pomoćnik načelnika za civilnu zaštitu sa istim platnim razredom II i istim koeficijentom od 5,7, pa su stoga potpuno neutemeljeni navodi tužitelja da su donošenjem Rješenja o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem narušena prava tužitelja iz radnog odnosa. Tužena je sukladno odredbi članka 22. Zakona o državnoj službi kojom je propisano da se popuna upražnjenog radnog mjesta državnog službenika u organu državne službe vrši na način propisan člankom 22a. do članka 24. i članku 35. navedenog Zakona. Iz navedenih odredbi proizilazi da je rukovoditelju organa državne službe dato ovlaštenje da odluči na koji će način popuniti upražnjeno radno mjesto državnog službenika da li internim premještajem, sporazumnim preuzimanjem iz drugog organa, popunom sa liste prekobrojnih ili javnim

oglašavanjem. Neutemeljeno se tužbenim zahtjevom traži poništenje Rješenja o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem iz razloga što je navedeno Rješenje doneseno sukladno članku 22.a stavak (1) Zakona o državnoj službi kojim je određeno da rukovoditelj organa državne službe prvo razmatra može li na to radno mjesto premjestiti državnog službenika koji se nalazi na sličnom radnom mjestu u istom organu državne službe. Pri tom je zakonodavac jasno propisao da premještaj može biti dobrovoljan, uz saglasnost državnog službenika koji se premješta, a izuzetno i nametnut, ako postoje objektivno utvrđene i neodložne potrebe službe. Nametnuti premještaj može biti i zamjena službenika sa jednog na drugo radno mjesto. Rješenje o premještanju donosi rukovodilac organa državne službe, a primjerak rješenja dostavlja se Agenciji. Na navedeno Rješenje o premještanju tužitelj je izjavio žalbu drugotuženoj te je ista u cijelosti odbijena kao neosnovana. Navodi tužitelja da su donošenjem Rješenja i premještanjem iz jedne Službe u drugu Službu tužene narušena njegova prava iz radnog odnosa, su paušalni i ničim utemeljeni, jer tužena je pravilnom primjenom podzakonskih akata i to članka 26. Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu općinskih organa uprave O. U. (Sl.glasnik Općine Usora broj 7/23) kojim je utvrđeno radno mjesto pomoćnika načelnika za civilne poslove te su utvrđeni i uvjeti potrebni za obavljanje poslova i zadataka tog radnog mjesta, a koje uvjete tužitelj u cijelosti ispunjava iz čega se jasno može zaključiti da tužitelju nisu narušena prava iz radnog odnosa, a na što još upućuje i članak 19. odluke o plaćama i naknadama u organima uprave O. U. (Sl.glasnik Općine Usora broj 12/17) jer se isti raspoređuje na radno mjesto istog nivoa, ali u drugoj Službi na kojem radnom mjestu će zadržati isti platni razred i koeficijent. Tužitelj u tužbi navodi da je u periodu od 2021.godine-2023.godine ocjenjen sa ocjenom rada „izuzetno uspješan“ i „uspješan“ što je i točno, međutim izvodi pogrešan zaključak da je takvim ocjenama nije postojao razlog za njegov premještaj, što je potpuno pogrešna konstatacija, jer kod odlučivanja o premještanju u obzir se uzimaju ocjene rezultata rada koje je ostvario državni službenik koji se premješta, kao i njegova ukupna stručna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu na koje se premješta, a o čemu je prilikom donošenja rješenja rukovoditelj tužene vodio dužnu pažnju, jer sva tri pomoćnika čiji se premještaj vrši ispunjavaju i ove uvjete, jer su ocjenjeni sa ocjenom „izuzetno uspješan“. Iz svih naprijed navedenih razloga može se zaključiti da tužena jeste izvršila interni premještaj (rotaciju) rukovodećih državnih službenika sukladno Zakonu o državnoj službi, te da je pravilnom primjenom Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu općinskih organa uprave O. U. i Odluke o plaćama i naknadama u organima uprave O. U., vodeći računa o pravima tužitelja, a naročito u pogledu nivoa radnog mjesta i platnog razreda i koeficijenta, što u konkretno nije povrijeđeno, jer je tužitelj ostao na poziciji rukovodećeg državnog službenika sa platnim razredom II i koeficijentom 5,7, koju poziciju i platni razred i koeficijent je imao i u Službi za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam u O. U., pa su navodi tužitelja da mu je narušeno pravo iz radnog odnosa potpuno neutemeljeni zbog čega prvotužena predlaže da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

U odgovoru na tužbu drugotuženi je naveo da tužbeni zahtjev smatra neosnovanim iz svih razloga navedenih u rješenju drugotuženog broj: 01-30-1012/23 od 29.03.2024. godine i predlaže da sud isti kao takav odbije. Pobijanim rješenjem broj: 01-30-1012/23 od 29.03.2024. godine, Odbor državne službe za žalbe je, pozivom na član 13. stav 1. Poslovnika o radu, a nakon što je utvrdio da je postupak koji je prethodio prvostepenoj odluci pravilno proveden i da je odluka pravilna i na zakonu zasnovana, a žalba

neosnovana, odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja, izjavljenu protiv rješenja općinskog načelnika O. U. broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023. godine, te je odbacio kao neblagovremenu dopunu žalbe tužitelja, izjavljenu protiv općinskog načelnika O. U. broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023. godine. Naime, Odbor je utvrdio da je rješenjem općinskog načelnika O. U. broj: 0230-322/23 od 30.10.2023. godine odlučeno da se: 1. Državni službenik K. D., dipl. ing. građ., rukovodeći državni službenik, premješta/raspoređuje na radno mjesto „Pomoćnik načelnika za civilnu zaštitu”; 2. Koeficijent za obračun plaće utvrđuje se u iznosu od 5,7 i platni razred II; 3. Rješenje stupa na snagu danom donošenja; 4. Stupanjem na snagu tog rješenja stavlja se van snage rješenje, broj: 02-30-63/21 Od 09.03.2021. godine; 5. Na to rješenje dozvoljenaje žalba koja odlaže izvršenje rješenja. Ožalbeno rješenje je doneseno na osnovu člana 21. i 22.a Zakona o državnoj službi u Federaciji BiH, člana 41. Statuta O. U. („Službeni glasnik Općine Usora”, broj: 5/17), člana 19. Odluke o plaćama i naknadama u organu uprave O. U. („Službeni glasnik Općine Usora”, broj: 12/17) i Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu općinskog organa uprave O. U. („Službeni glasnik Općine Usora”, broj: 7/23). U obrazloženju tog rješenja se ukazuje na član 21. i član 22.a Zakona o državnoj službi u Federaciji BiH i ističe da se primjenom naprijed navedenog člana 22.a Zakona, nakon usmenog obavještenja općinskog načelnika pomoćnicima, ukazala potreba za provođenje rotacije zaposlenih na pojedinim radnim mjestima, odnosno pomoćnika načelnika u tri službe, a radi poboljšanja rezultata rada i organiziranja efikasnijeg funkcioniranja službi Općine. Nadalje je navedeno da je mišljenje O. n. kako se u službama odvija usporen rad i da se određene radne zadaće sa kolegija nakupljaju, zbog čega je neodložno pokrenuta procedura internog premještaja pomoćnika, te da će ovaj premještaj unijeti i potrebu novog učenja jer se mora posvetiti zadaći na kojoj se nije radilo. Istaknuto je da je iz premještaja izostavljen P. n. za gospodarstvo i financije, s obzirom na to da odlazi u mirovinu i bespredmetno bi bilo njegovo razmještanje. Navedeno je da se državni službenik K. D. nije usaglasio sa premještajem, pa se ovaj premještaj smatra nametnutim internim premještajem, a da se premještaj pomoćnika vrši na isto radno mjesto istog nivoa u okviru organa uprave O. S tim u vezi je ukazano da je državni službenik prije premještaja obavljao poslove radnog mjesta pomoćnika načelnika u Službi za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam, a da se sada raspoređuje na radno mjesto istog nivoa kao pomoćnik načelnika u Službi za civilnu zaštitu. Na koncu je istaknuto da K. D. ispunjava sve uvjete propisane Pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu općinskog organa uprave O. U. i da se raspoređuje na radno mjesto Pomoćnik načelnika za civilnu zaštitu u Službi za civilnu zaštitu, a na kojem radnom mjestu će zadržati isti platni razred i koeficijent koji je za pomoćnike načelnika utvrđen Odlukom o plaćama i naknadama u organu uprave O. U.. Prvostepeni organ je aktom broj: 02-30-340/23 od 15.11.2023. godine, dostavio izjašnjenje na žalbene navode u kojem, između ostalog, navodi da tužitelj žalbom pobija ožalbeno rješenje iz svih žalbenih razloga, a da pri tome ne precizira procesne povrede te koje su povrede odredbi materijalnog prava učinjene. kao i zbog čega smatra da je pogrešno i nepravilno utvrđeno činjenično stanje. Istaknuto je da je donešenjem ožalbenog rješenja proveden interni premještaj bez suglasnosti državnog službenika, kao i da su u obrazloženju rješenja istaknuti razlozi o premještaju i rotaciji rukovodećih državnih službenika, a o kojima je rukovoditelj ovlašten da odlučuje vodeći računa o potrebama službe i općine kao jedinice lokalne samouprave. Ukazano je da je u konkretnom slučaju duži vremenski period primjetna stagnacija u izvršavanju poslova iz nadležnosti službi, što se odražava na efikasnost i profesionalnost u

obavljanju poslova, a što na kraju ima za posljedicu neblagovremen i nekvalitetan rad. S tim u vezi je naglašeno da će se premještajem, odnosno rotacijom državnih službenika povećati fokusiranost i učinkovitost državnih službenika prilikom obavljanja poslova, a što će za posljedicu imati efikasnost u radu službi i same Općine. Ukazano je da su pomoćnici načelnika kao rukovodeći državni službenici odgovorni za zakonitost i efikasnost rada službi kojima rukovode, te da je rukovoditelj organa uprave ovlašten preduzeti mjere koje će uticati na efikasnost rada službi, a što je u konkretnom slučaju i preduzeo i to internim premještajem i rotacijom tri pomoćnika načelnika, pri tome ne narušavajući njihova postojeća prava iz radnog odnosa. Nadalje je istaknuto da je članom 26. Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu općinskih organa uprave O. U. utvrđeno predmetno radno mjesto i propisani uvjeti potrebni za obavljanje poslova i zadataka tog radnog mjesta, a koje uvjete tužitelj u cijelosti ispunjava, kao i da se tužitelj raspoređuje na radno mjesto istog nivoa, ali u drugoj službi na kojem radnom mjestu će zadržati isti platni razred i koeficijent. Također je ukazano i da se kod odlučivanja o premještaju u obzir uzimaju ocjene rezultata rada koje je ostvario državni službenik koji se premješta, kao i njegova ukupna stručna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu na koje se premješta, a o čemu je prilikom donošenja ožalbenog rješenja rukovoditelj vodio dužnu pažnju, jer sva tri pomoćnika čiji se premještaj vrši ispunjavaju i ove uvjete jer su ocijenjeni ocjenom „izuzetno uspješan“. Na koncu je istaknuto da su žalbeni navodi tužitelja paušalni i neutemeljeni, te da je ožalbeno rješenje doneseno na temelju zakona, podzakonskih akata i zakonskih ovlaštenja O. n.. Članom 22.a stav 1. Zakona o državnoj službi u Federaciji BiH, između ostalog, propisano je da ukoliko u organu državne službe postoji upražnjeno radno mjesto državnog službenika, u tom slučaju rukovoditelj organa državne službe prvo razmatra da li može na to radno mjesto premjestiti državnog službenika koji se nalazi na sličnom radnom mjestu u istom organu državne službe, te da premještaj može biti dobrovoljan, uz saglasnost državnog službenika koji se premješta, a izuzetno i nametnut, ako postoje objektivno utvrđene i neodložne potrebe službe. Istom zakonskom odredbom propisano je da nametnuti premještaj može biti i zamjena službenika sa jednog na drugo radno mjesto. Stavom 2. istog Člana Zakona propisano je da se kod odlučivanja o premještaju u obzir uzimaju ocjene rezultata rada koje je ostvario državni službenik, kao i njegova ukupna stručna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu na koje se **premješta**. U žalbenom postupku tužitelj nije osporavao da ispunjava sve opće i posebne uslove radnog mjesta na koje se premješta, niti spori utvrđeni koeficijent za obračun plaće. U konkretnom slučaju radi se o premještaju rukovodećeg državnog službenika K. D. sa radnog mjesta P. n. za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam u Službi za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam O. U., na radno mjesto P. n. za civilnu zaštitu u Službi za civilnu zaštitu O. U., zbog potreba službe. Kako to i proizlazi iz izjašnjenja prvostepenog organa od 15.11.2023. godine, premještaj tužitelja je izvršen zbog potreba službe, i to zamjenom državnog službenika sa jednog na drugo radno mjesto, a što je u skladu sa članom 22.a Zakona o državnoj službi u Federaciji BiH. Osim navedenog, iz obrazloženja ožalbenog rješenja proizlazi da je rukovoditelj prvostepenog organa obrazložio potrebe službe za premještajem tužitelja, odnosno istakao je da se ukazala potreba za provođenje rotacije zaposlenih na pojedinim radnim mjestima, odnosno pomoćnika načelnika u tri službe, a radi poboljšanja rezultata rada i organiziranja efikasnijeg funkcioniranja službi Općine. Nadalje je je navedeno da je mišljenje O. n. kako se u službama odvija usporen rad i da se

određene radne zadaće sa kolegija nakupljaju, zbog čega je neodložno pokrenuta procedura internog premještaja pomoćnika, te da će ovaj premještaj unijeti potrebu novog učenja, kao i da će se pomoćnici posvetiti zadaćama na kojima nisu radili. Zbog navedenog, neosnovani su žalbeni navodi tužitelja da rukovoditelj prvostepenog organa nije obrazložio potrebe službe. Tužitelj je u žalbi iskazao negodovanje zbog predmetnog premještaja. Međutim, tužitelj je u konkretnom slučaju premješten sa radnog mjesta P. n. za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam u Službi za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam O. U., na radno mjesto P. n. za civilnu zaštitu u Službi za civilnu zaštitu O. U., te stoga Odbor ne vidi da se u konkretnom slučaju radi o degradiranju tužitelja, budući da se radi o istom radnom mjestu po poziciji, sa istom plaćom i koeficijentom i svim ostalim pripadajućim pravima iz radnog odnosa. Dakle, predmetnim premještajem tužitelj nije pretrpio štetu u odnosu na plaću i ostala prava iz radnog odnosa. Budući da je u skladu sa članom 62. Zakona o državnoj službi u Federaciji BiH, rukovoditelj organa odgovoran za provođenje odredaba tog Zakona i osigurava upravljanje osobljem organa državne službe, te da prema ocjeni rukovodioca organa, postoji potreba službe za premještajem tužitelja na radno mjesto P. n. za civilnu zaštitu u Službi za civilnu zaštitu, kao i da je premještaj izvršen na sličnu poziciju, odnosno na radno mjesto pomoćnik načelnika, za koju tužitelj ispunjava sve opće i posebne uvjete, pri čemu je cijenio i njegovu stručnu sposobnost i ocjenu rada, Odbor je žalbene navode istaknute u tom pravcu ocijenio neosnovanim. Ispitujući procesne pretpostavke za postupanje po naprijed navedenoj dopuni žalbe, Odbor je utvrdio da je dopunu žalbe tužitelj lično dostavio ovom Odboru dana 14.02.2024. godine, a što proizilazi iz prijemnog štambilja Odbora državne službe za žalbe. Tužitelj je dana 30.10.2023. godine zaprimio rješenje općinskog načelnika O. U., broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023. godine, u kojim je navedeno da se protiv istog može izjaviti žalba Odboru državne službe za žalbe, u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka istog. Dakle, krajnji rok za izjavljivanje žalbe bio je 14.11.2023. godine, pa je s obzirom na to, dopuna žalbe podnesene izvan žalbenog roka, zbog čega je Odbor odlučio kao u dispozitivu pobijanog rješenja. Također, ukazuje da je vrijednost predmeta spora određena previsoko i paušalno, a što se ostavlja sudu na odluku. Na osnovu svega navedenog, drugotuženi smatramo da je pobijano rješenje drugotuženog pravilno i na zakonu zasnovano, a tužba neosnovana, pa predlaže da sud odbije tužitelja sa tužbom i postavljenim tužbenim zahtjevom u cjelosti.

Na pripremnom ročištu od 27.11.2024.godine tužilac se osvrnuo na navode iz datih odgovora na tužbu navodeći da se uglavnom zasnivaju na tvrdnjama da tužitelju nije povrijeđeno pravo iz radnog odnosa, jer je ostao na poziciji rukovodećeg državnog službenika sa istim platnim razredom i koeficijentom, tj. da nije degradiran. Međutim, bez obzira da li je po ličnom stavu načelnika, državni službenik degradiran ili nije, za ovakav premještaj, ipak, moraju biti ispunjeni određeni uslovi propisani zakonom, a u konkretnom slučaju nisu. Osim toga, iz odgovora na tužbu prvotuženog proizilazi da je tužitelj na poziciju p. n. za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam u O. U., imenovan još 2013. godine i sve te godine je poslove i zadatke tog radnog mjesta obavljao izuzetno uspješno i bez bilo čijih primjedbi. A upravo iz Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu općinskog organa uprave O. U. („Službeni glasnik Općine Usora“, br: 7/23), i to iz odredbe člana 17. proizilazi djelokrug rada Službe za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam, dok iz odredbe člana 25. istog pravilnika proizilazi djelokrug rada Službe za civilnu zaštitu, a koji su potpuno različiti i

nemaju ništa zajedničko. Dakle, tužitelj se, bez zakonom ispunjenih uslova, premiješta na radno mjesto čije poslove i zadatke tek treba da uči obavljati. Potom se u odgovorima na tužbu tvrdi da je sporni interni premještaj izvršen „radi poboljšanja rezultata rada i organiziranja efikasnijeg funkcionisanja službi“, iako shodno ocjenama rada ti rezultati nisu mogli biti bolji, jer ne postoji bolja ocjena od izuzetno uspješan. A posebno se niko od stranaka, pa ni načelnik, nikada nije požalio da službe ne funkcioniraju efikasno, ili da se u službama odvija usporen rad. U konačnici, ukazuje se da se pobijana rješenja zasnivaju na mišljenju općinskog načelnika („da se u službama odvija usporen rad“), iako su u istima morali biti objektivizirani faktori i konkretni parametri koji su odlučno uticali na njihovo donošenje i sporni interni premještaj. I sama zakonska odredba propisuje da se ovakav premještaj može vršiti u slučaju „objektivno utvrđene i neodložne potrebe službe“, a ništa od navedenog u pobijanim rješenjima nije ni obrazloženo, a posebno nije dokazano. Stoga tužitelj i dalje tvrdi da nisu bili ispunjeni uslovi, propisani odredbama Zakona o državnoj službi, pa i onima na koje se pozivaju tuženi, za sporni interni premještaj, te su pobijana rješenja nezakonita.

Prvotužena je ukazala da se radi o diskrecionom pravu kojim n. O. vrši premještaj i da se u praničnom postupku ne mogu utvrđivati kriteriji i parametri za obavljanje poslova iz nadležnosti službe, već isti moraju zakonom biti propisani. Rukovoditelju organa uprave je sukladno Zakona o državnoj službi dato diskreciono ovlaštenje da sam utvrdi kada postoje razlozi za premještaj u cilju pravilnog i blagovremenog obavljanja poslova iz nadležnosti službe.

Na glavnoj raspravi provedeni sud dokazi uvidom i čitanjem i to: Rješenje o raspoređivanju i plaći, O. n. O. U., broj: 02-30-63/21 od 09.03.2021.g; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-35/21 od 29.1.2021.g; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-62/22 od 14.2.2022.g; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-57/23 od 13.2.2023.g; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-37/23 od 06.2.2024.g; Rješenje o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem, O. n. O. U., broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023. godine, Žalba tužitelja od 14.11.2023.godine, Rješenje FBiH, Odbor državne službe za žalbe, broj: 01-30-1012/23 od 29.03.2024.godine, Dopis pod nazivom PREDMET: Izvješće o radu Služba za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko- pravne poslove i urbanizam za 2023. g, dostavlja se, broj: 04-02-30-1/24 od 12.01.2024.g., Zaključak, Općinskog vijeća O. U., broj: 01-02-114/23 od 7.11.2023. g, Zaključak, Općinskog vijeća O. U., broj: 01-02-47/24 od 8.3.2024. g, Dopis O. n. broj: 02-30-29/23 od 27.1.2023. godine; Dopis po nazivom Predmet: Ocjene rada djelatnika za 2022. godinu, dostavljaju se, broj: 04-02-30-1/23 od 30.01.2023. godine; Obrazac za ocjenjivanje uposlenika O. U., Razdoblje ocjenjivanja: 01.01.2022.- 31.12.2022, datum ocjenjivanja: 27.01.2023. godine, za uposlenika B. K., građ.teh., Obrazac za ocjenjivanje uposlenika O. U., Razdoblje ocjenjivanja: 01.01.2022.- 31.12.2022, datum ocjenjivanja: 27.01.2023. godine, za uposlenika I. K., ing.geod., Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-34/23 od 31.1.2023.g. za uposlenika B. K.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-33/23 od 31.1.2023.g. za uposlenika I. K.; Dopis po nazivom Predmet: Ocjene rada djelatnika za 2023. godinu, dostavljaju se, broj: 04-02-30-2/24 od 12.01.2024. godine; Obrazac za ocjenjivanje uposlenika O. U., Razdoblje ocjenjivanja: 01.01.2023.- 31.12.2023, datum ocjenjivanja: 12.01.2024. godine, za uposlenika B. K., građ.teh., Obrazac za ocjenjivanje uposlenika O. U., Razdoblje ocjenjivanja: 01.01.2023.- 31.12.2023, datum ocjenjivanja:

12.01.2024. godine, za uposlenika I. K. ing.geod. Rješenje o konačnoj ocjeni rada, Općinskog načelnika O. U., broj: 02-30-36/24 od 06.2.2024.g. za uposlenika B. K.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, Općinskog načelnika O. U., broj: 02-30-38/24 od 06.2.2024.g. za uposlenika I. K.; Rješenje o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem, Općinskog načelnika O. U. broj: 02-30-323/23 od 30.10.2023. godine, Rješenje o konačnoj ocjeni rada, Općinskog načelnika O. U., broj: 02-30-76/23 od 28.2.2023.g. za stručnog saradnika I. L.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, Općinskog načelnika O. U., broj: 02-30-52/24 od 9.2.2024.g. za stručnog saradnika I. L.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U. broj: 02-30-101/22 od 18.3.2022.g. za stručnog saradnika I. L.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-30/21 od 29.1.2021.g. za stručnog saradnika I. L.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-44/24 od 6.2.2024.g. za pomoćnika načelnika za stručne, opće poslove i društvene djelatnosti u O. U. M. G.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-54/23 od 13.2.2023.g. za pomoćnika načelnika za stručne, opće poslove i društvene djelatnosti u O. U. M. G.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-61/22 od 14.2.2022.g. za pomoćnika načelnika za stručne, opće poslove i društvene djelatnosti u O. U. M. G.; Rješenje o konačnoj ocjeni rada, O. n. O. U., broj: 02-30-20/21 od 29.1.2021.g. za pomoćnika načelnika za stručne, opće poslove i društvene djelatnosti u O. U. M. G.; Rješenje o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem broj: 0230-322/23 od 30.10.2023. godine, Rješenja Odbora za žalbe broj: 01-30-1012/23 od 29.03.2024. godine, Žalba D. K. od 14.11.2023. godine, Rješenje o raspoređivanju i plaći 02-34-13/18 od 29.01.2018. godine, Rješenje o raspoređivanju i plaći 02-30-63/21 od 09.03.2021. godine, Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu općinskih organa uprave O. U. (Sl.glasnik Općine Usota broj 7/23), Odluka o plaćama i naknadama u organima uprave O. U. (Sl.glasnik Općine Usora broj 12/17), Rješenje o postavljenju rukovodećeg državnog službenika broj: 02-34-158/13 od 22.10.2013.godine i Rješenje o plaći broj: 02-34-158/13 od 22.10.2013.godine.

Na glavnoj raspravi saslušan je tužilac u svojstvu parnične stranke, te sud saslušani svjedoci K. B., A. Z. i A. B.

Savjesnom ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, shodno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku FBiH ("Službene novine FBiH" broj 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 i 7/13, dalje:ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužbeni zahtjev tužioca kojim traži poništenje Rješenja o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem O. n. O. U. broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023.godine i Rješenja FBiH, Odbora državne službe za žalbe, broj: 0130-1012/23 od 29.03.2024. godine uz obavezivanje prvotužene da tužioca, kao rukovodećeg državnog službenika, vrati na radno mjesto Pomoćnik načelnika za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam. Ovaj zahtjev tužilac zasniva na činjenici da je prvotužena nezakonito donijela odluku o internom premještaju, da nisu bili ispunjeni objektivni kriteriji za premješta, a da te propuste nije otklonio ni drugotuženi prilikom odlučivanja u drugostepenom postupku.

Među parničnim strankama nije sporno da je tužilac u radnom odnosu kod prvotužene još od 2013.godine kada je zasnovao radni odnos. Nije sporno ni da je po rješenju općinskog načelnika od 09.03.2021.godine bio raspoređen na radno mjesto Pomoćnik načelnika za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko pravne poslove i urbanizam, da je te poslove obavljao do 30.10.2023.godine kada je doneseno Rješenje o

postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem kojim je tužilac raspoređen na radno mjesto P. n. za civilnu zaštitu.

Nesporno je i da je tužilac podnio žalbu protiv rješenja o premještau koja je Rješenjem drugotuženog broj: 0130-1012/23 od 29.03.2024. godine odbijena kao neosnovana, dok je dopuna žalbe odbačena kao neblagovremena.

Iz obrazloženja prvostepenog rješenja, čije se poništenje traži u ovom postupku, proizilazi da se ukazala potreba za provođenjem rotacije zaposlenih na pojedinim radnim mjestima (pomoćnika načelnika u tri službe) radi poboljšanja rezultata rada i organizovanja efikasnijeg rada službi općine. Mišljenje je načelnika prvotužene da se u službama odvija usporen rad, da se određene zadaće sa kolegija nakupljaju, zbog čega je i pokrenuta procedura premještaja.

Drugotuženi je postupajući po žalbi tužitelja, prihvatio argumentaciju prvotuženog o potrebama za premještaj tužitelja na drugo radno mjesto smatrajući da je isti izvršen u skladu sa odredbama Zakona o državnoj službi, pa je žalbu tužitelja odbio, dok je dopuna žalbe odbačena kao neblagovremena jer je podnesena po isteku zakonskog roka za njeno izjavljivanje.

Među strankama je sporno da li su navedena rješenja prvotužene i drugotuženog zakonita, a kao posljedica takvog utvrđenja da li tužilac ima pravo da se vrati na rukovodeću poziciju koju je obavljao prije predmetnog preraspoređivanja.

Sud ukazuje na odredbu člana 22 a. Zakona o državnoj službi u FBiH (Službene novine FBiH broj 29/03, 23, 39 i 54/2004,67/05,8/06, 45/104/12 i 99/15) koja propisuje interni premještaj i to “ Ukoliko u organu državne službe postoji upražnjeno radno mjesto državnog službenika u tom slučaju rukovodilac organa državne službe prvo razmatra da li može na to radno mjesto premjestiti državnog službenika koji se nalazi na sličnom radnom mjestu u istom organu državne službe. Premještaj može biti dobrovoljan, uz saglasnost državnog službenika koji se premješta, a izuzetno i nametnut, ako postoje objektivno utvrđene i neodložne potrebe službe. Nametnuti premještaj može biti i zamjena službenika sa jednog na drugo radno mjesto. Rješenje o premještau donosi rukovodilac organa državne službe. Primjerak rješenja dostavlja se Agenciji (stav I). Kod odlučivanja o premještau u obzir se uzimaju ocjene rezultata rada koje je ostvario državni službenik koji se premješta, kao i njegova ukupna stručna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu na koje se premješta (stav II). Ukoliko premještaj podrazumijeva i promjenu prebivališta državni službenik ima pravo na odgovarajuću naknadu, što se utvrđuje pravilnikom iz stava 2. član 46. ovog Zakona (stav III).

U konkretnom slučaju tužilac nije dao svoju saglasnost za interni premještaj, tako da ovaj premještaj nije bio dobrovoljan, pa je shodno navedenoj odredbi bilo nužno da postoje objektivno utvrđene i neodložne potrebe službe za premještaj.

Prema iskazu tužioca, kao i iskazima saslušanih svjedoka B. K., Z. A. i B. A., koje je sud prihvatio u cjelosti, Služba za geodetske poslove, katastar nekretnina, imovinsko-pravne poslove i urbanizam O. U., je za vrijeme dok je tužilac bio rukovodilac iste, obavljala poslove uspješno, u zakonom propisanim rokovima i na rad ove službe niko od svjedoka nije imao primjedbe, a ni sam načelnik prvotužene. Saradnja između službe, načelnika i svjedoka koji su se obraćali sa različitim zahtjevima službi, je uvijek bila dobra, tako da nije bilo potrebe da se urgira za postupanje ili podnose bilo kakvi prigovori na rad službe.

Iz iskaza tužioca, kao i materijalnih dokaza proizilazi da je O. v. O. U. prihvatilo izvještaje ove službe, što ukazuje takođe na njen uspješan rad. Tužilac je ocijenjen 2023.godine sa ocjenom „uspješan“ dok je prethodne tri godine ocjenjivan sa ocjenom „izuzetno uspješan“.

Prema Obrazcima za ocjenjivanje zaposlenika u ovoj službi, kao i rješenja o konačnoj ocjeni rada za zaposlenike ove službe, zaposlenici su takođe ocjenjivani sa ocjenom „izuzetno uspješan“.

Prema Rješenjima o konačnoj ocjeni rada za I. L. i M. G., koji su raspoređeni internim premještajem na rukovodeće pozicije drugih službi sistemom rotacije, proizilazi da su i oni ocjenjivani sa ocjenama „izuzetno uspješan“ i „uspješan“, a za vrijeme rada u službama prije internog premještaja odnosno izvršene rotacije.

Imajući u vidu sve navedeno ocjena je suda da od strane prvotužene, u periodu koji je prethodio donošenju prvostepenog rješenja, nisu utvrđene objektivne potrebe službe za zamjenu rukovodioca službe, niti su cijenjene ocjene rada tužioca i ostalih službenika, kao zakonska pretpostavka za premještaj Nema niti jednog pokazatelja da je u bilo kojoj službi prvotužene, a za koje su izvršene rotacije rukovodilaca, postojala potreba za tako nešto. Paušalno je u prvostepenom rješenju navedeno da se treba poboljšati rad službe, organizovati efikasnije funkcionisanje službi općine, a kao razlog je navedeno i da se nakupljaju radne zadaće, što sve nema uporište u provedenim dokazima, a što je prvotužena u smislu odredbe člana 123. stav 1. Zakona o pareničnom postupku morala dokazati.

Razlozi za premještaj moraju postojati da bi do premještaja došlo bez saglasnosti zaposlenika u smislu odredbe člana 22 a. Zakona o državnoj službi u FBiH, pa tek kada oni postoje i utvrde se na objektivna načina od strane načelnika, tada isti ima diskreciono pravo da izvrši premještaj. Dakle, diskreciono pravo ne podrazumjeva samovolju načelnika, već naprotiv, postojanje pokazatelja zbog kojih je opravdano da se izvrši premještaj, pa su svi navodi prvotužene u tom pravcu bez osnova.

Zapažanje je suda da raspoređivanje tužioca u drugu službu i to na radno mjesto Pomoćnik načelnika za civilnu zaštitu, bez utvrđivanja njegove sposobnosti za obavljanje tih poslova, provođenja obuke i sl. nikako ne može doprinjeti efikasnosti te službe, a u kom smislu se i sam tužilac izjasnio u svom iskazu navodeći da nikada nije radio taj posao, da nije prošao obuku i da ni ne zna obavljati taj posao, izuzev što je bio član stožera za civilnu zaštitu. Posebno sud naglašava da se radi o službi koja se bavi obavljanjem poslova civilne zaštite i preduzimanjem raznih mjera i radnji koje su propisane odredbom člana 25. Pravilnika o unutrašnjem ustrojstvu općinskog organa uprave, O. U., od kojih neke imaju karakter hitnosti, kao što su mjere spašavanja materijalnih dobara i ljudi u određenim vanrednim okolnostima, što sve još više dovodi u pitanje zaključak prvotužene da će raspoređivanje tužioca na rukovodeće mjesto te službe doprinjeti efikasnosti njenog rada.

U konkretnom slučaju nisu utvrđivane sposobnosti tužioca da obavlja poslove na novom radnom mjestu, a kako to propisuje gore navedena odredba Zakona o državnoj službi u FBiH.

Kako Rješenje o postavljenju rukovodećeg državnog službenika internim premještajem O. n., O. U., broj: 02-30-322/23 od 30.10.2023.godine nije zakonito, to je sud usvojio prvopostavljeni zahtjev tužioca za njegovo poništenje.

Kada je u pitanju zahtjev tužioca za poništenje Rješenja drugotuženog broj: 0130-1012/23 od 29.03.2024. godine, sud je utvrdio da je drugotuženi propustio prilikom odlučivanja po žalbi tužioca pravilno ocijeniti žalbene razloge, a što je za posljedicu dovelo

do donošenja nezakonitog rješenja u stavu I kojim je žalba tužioca odbijena kao neosnovana, pa je sud u ovom dijelu uvažio zahtjev tužioca za njegovo poništenje.

Što se tiče dijela ovog rješenja kojim je dopuna žalbe odbačena kao neblagovremena, tužilac tokom postupka nije ni iznosio činjenice kojim osporava zaključak drugotuženog u ovom dijelu, niti je na te okolnosti provodio bilo kakve dokaze. Stoga sud prihvata tačnim činjenice koje su navedene u obrazloženju ovog rješenja, gdje je konstatovano da je dopuna žalbe podnesena neblagovremeno (prvostepeno rješenje primljeno 30.10.2023. a dopuna žalbe podnesena 14.02.2024.godine), zbog čega je zahtjev u dijelu koji se odnosi na stav II-odbačaj dopune žalbe, odbijen kao neosnovan.

Kod činjenice da su pobijana rješenja nezakonita, to je sud usvojio i zahtjev tužioca za vraćanje na radno mjesto prije premještaja, pa je i ovaj njegov zahtjev usvojen.

Kako su tuženi izgubili ovaj spor (tužilac je odbijen sa zahtjevom u neznatnom dijelu zbog koga nisu nastali posebni troškovi postupka), to tužiocu pripada naknada troškova postupka shodno odredbi člana 386. stav 1. 387. i 396. Stav 1. ZPP. Troškovi tužioca se sastoje od nagrade za zastupanje po punomoćniku advokatu shodno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata i to za: sastav tužbe iznos od 240,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu iznos od 240,00 KM, zastupanje na nastavku pripremnog ročišta u iznosu od 120,00 KM, zastupanje na ročištu za glavnu raspravu iznos od 240,00 KM, PDV od 17 % ili iznos od 142,80 KM, troškovi prevoza za pristup na tri ročišta (81,2 km x 2,61 KM x 35%) u iznosu od 222,52 KM, što sve zajedno čini dosuđeni iznos troškova postupka od 1.205,32 KM.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova zastupanja na nastavku pripremnog ročišta, sud je dosudio u iznosu od 50 % pripadajuće naknade, pa je preostali iznos od 120,00 KM po tom osnovu odbijen.

Sudija  
Tatjana Đuričić

#### PRAVNA POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba  
Kantonálnom sudu Zenica u roku od 15  
dana od dana prijema presude.